

hvad – står over forældrene, når nu der er en undersøgelse, der, så vidt jeg kan se, viser, at forældre vil deres børn det bedste, og hvis de får at vide, at der noget, der hedder sprogstimulering, så sender de børnene til det? Hvad er så årsagen til, at De Konservative finder det så nødvendigt at overrule, undskyld, altså gå ind og lave en regulering, der ligger over forældrene, når vi nu ved, at forældrene faktisk gerne vil det her? De vil gerne gøre det frivilligt.

Hvorfor er det så vigtigt for De Konservative, at det bliver med tvang?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg er sikker på, der også er rigtig mange forældre, der gerne vil sende deres børn i skole, men vi vil bare gerne være fuldstændig sikre. Og derfor er vi tilhængere af, at man indfører det her og gør det obligatorisk.

Vi kan jo se i de undersøgelser, der har været, at der faktisk, som jeg sagde i mit ordførerindlæg, har været en overvægt af tosprogede børn, der har haft problemer med f.eks. læsning. Så derfor er vi parate til at tage det skridt, som vi har taget her.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Hvad er det, der er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti ikke vil gøre noget ved de kommuner, som ikke tilbyder sprogstimulering, men at man vil gøre det obligatorisk at modtage undervisning for 3-årige tosprogede børn, når problemet ikke er særlig stort?

F.eks. i Københavns Kommune er der i alt ud af den kæmpestore gruppe af tosprogede børn kun fem familier, der har afslået tilbuddet om sprogstimulation med dårlige begrundelser – fem familier. Og det er i en kommune, som har lavet ganske strålende tilbud.

Det vil sige, at man efter vores opfattelse skylder spurve med kanoner med det her forslag. Og man risikerer faktisk at ødelægge nogle meget glimrende ordninger baseret på frivillighed, og hvor forældrenes positive indstilling netop er baseret på, at det er frivillige tilbud til børnene.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan ganske enkelt sige, at vi synes, det her er en god idé. Vi ønsker, at børn, der også er tosprogede, har gode muligheder for at klare sig,

når de kommer i den danske folkeskole, og også når de har endt deres skolegang.

Det er derfor, vi er parate til at tage det her skridt. Vi vil gerne sikre, at alle får den sprogstimulering, som de skal have. Det er derfor, vi er tilhængere af, at den bliver gjort obligatorisk.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Tak til fru Helle Sjelle.

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

I SF mener vi, at det er helt afgørende for en ordentlig skolegang, at man rent faktisk kan snakke dansk. Og det gælder for alle børn.

Når jeg bevæger mig rundt i de danske fængsler, oplever jeg ikke sjældent, at de indsatte, selv om de tydeligvis er danske med danske aner bag sig i mange generationer, har et mangelfuldt dansk. Hver sætning er hovedsætninger og med en meget ensartet brug af ord. Kort sagt har de problemer med at tale dansk, samtidig med at de formentlig også har problemer med at læse og skrive dansk.

Da vi for nogle år siden diskuterede de manglende færdigheder i dansk hos de danske skoleelever, var Bornholm en mærkbar undtagelse. På øen havde man i flere år lavet en screening af børn i 3-års-alderen og der fanget en række fysiske problemer tidligt samt fanget, at en sprogscreening af børnene gav anledning til at tale med forældrene om vigtigheden af at tale med deres børn, læse højt og give nogle relevante pædagogiske tilbud.

Denne her indledning fører mig frem til følgende konklusion: Regeringens politik hænger ikke sammen. Med de her to lovforslag hiver man en enkelt gruppe ud: de etniske mindretals børn. De skal screenes, de skal marginaliseres, de skal hænges ud, uden at man har overvejet, hvad ændringerne i daginstitutionerne, som nu er blevet vedtaget, kommer til at betyde, hvor der skal indføres læreplaner eller læseplaner, som socialministeren undertiden siger, uden at overveje, at andre børn måske også kunne have glæde af, at det blev konstateret, at deres sproglige udvikling var alderssvarende.

Dertil kommer, at lovforslaget er præget af en utrolig mangel på erkendelse af, at der skal være en sammenhæng til den sociale servicelov. For hvad skal kommunens reaktion være? Skal kommunen, hvis forældrene ikke lever op til forpligtelsen, konstatere, at der i så fald er tale om en manglende forældreevne, at barnet er tru-